

ПРЕДЛОГ

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ О ПРАВНОЈ ПОМОЋИ У ГРАЂАНСКИМ И КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Републике Белорусије о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима, потписан 12. марта 2013. године у Минску, у оригиналу на српском и руском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи :

УГОВОР

ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ О ПРАВНОЈ ПОМОЋИ У ГРАЂАНСКИМ И КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Република Србија и Република Белорусија (у даљем тексту: стране уговорнице) у жељи за развијањем узајамног поверења и сарадње у области правне помоћи у грађанским и кривичним стварима, а у циљу ефикаснијег остваривања права и интереса својих држављана, као и унапређења свеукупних односа и сарадње између две државе, споразумеле су се о следећем:

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Пружање правне помоћи

Стране уговорнице ће, на захтев, пружати једна другој правну помоћ у грађанским и кривичним стварима под условима и на начин утврђен овим уговором.

Под „грађанским стварима” у смислу овог уговора, подразумевају се и привредне и породичне ствари.

Под „кривичним стварима” у смислу овог уговора, подразумевају се кривична дела предвиђена законодавством страна уговорница.

Правну помоћ указују судови и други органи страна уговорница који су, по прописима своје државе, надлежни да одлучују о стварима из ст. 1. до 3. овог члана.

Члан 2.

Правна заштита и слободан приступ судовима и другим органима

Држављани једне стране уговорнице имају једнаку правну заштиту у поступцима пред судовима и другим органима друге стране уговорнице као и њени држављани.

Држављани једне стране уговорнице имају на територији друге стране уговорнице слободан приступ судовима и другим органима. Пред овим органима они могу да заступају своје интересе, подносе захтеве и предузимају радње под истим условима као и њени сопствени држављани.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана примењују се и на правна лица основана у складу са законима стране уговорнице на чијој се територији налази њихово седиште.

Члан 3.

Обим правне помоћи

Правна помоћ, у смислу овог уговора, обухвата уручивање и достављање докумената, обавештења и предмета, испитивање и саслушање странака, сведока, вештака и других лица укључујући и коришћење аудио и

видео-конференцијске везе, претресање, увиђај, вештачење, заплена, односно привремено одузимање предмета, достављање података без замолнице, формирање заједничких истражних тимова, привремену предају лица лишених слободе, признање и извршење судских одлука у грађанским стварима, признање и извршење судских одлука којима је досуђен имовинско правни захтев у кривичним стварима, уступање и преузимање кривичног гоњења других процесних радњи у складу са важећим законодавствима страна уговорница.

Предмете и изворнике аката и писмена који су достављени ради извршења замолнице, страна молиља вратиће што пре замољеној држави, уколико их се она не одрекне.

Члан 4.

Начин комуникације

Ради пружања правне помоћи, према овом уговору, судови и други надлежни органи страна уговорница међусобно комуницирају преко својих централних органа, и то:

- За Републику Србију - преко Министарства правде и државне управе Републике Србије;

- За Републику Белорусију – преко Генералног јавног тужилаштва Републике Белорусије, Истражног комитета Републике Белорусије, Комитета државне безбедности Републике Белорусије (у вези кривичних дела), Министарства правде Републике Белорусије, Врховног суда Републике Белорусије (у вези грађанских ствари), Вишег привредног суда Републике Белорусије (у вези привредних ствари).

Централни органи страна уговорница међусобно комуницирају непосредно или дипломатским путем .

Изузетно, од става 1. овог члана, код општих видова пружања правне помоћи који се односе на уручивање и достављање одређених аката, докумената и обавештења, као и извођење одређених процесних радњи судови страна уговорница могу комуницирати непосредно. Уговорне стране ће разменити спискове судова надлежних за непосредну комуникацију.

У хитним случајевима, када се пружа правна помоћ у кривичним стварима, судови и други надлежни органи страна уговорница могу међусобно комуницирати и преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

У случајевима из става 4. овог члана, судови и други надлежни органи страна уговорница обавезни су да примерак замолнице у кривичним стварима доставе централном органу замољене стране уговорнице.

Члан 5.

Обавеза сачињавања замолнице

Захтев за пружање правне помоћи према овом уговору подноси се у виду замолнице.

Замолницу подноси суд или други надлежни орган стране уговорнице којој је правна помоћ потребна (у даљем тексту: страна молиља) и упућује је надлежном суду или другом надлежном органу стране уговорнице од које се тражи правна помоћ (у даљем тексту: замољена страна).

Члан 6.

Садржина замолнице

Замолница садржи:

- назив органа стране молиље од кога потиче замолница;
- назив органа коме се замолница упућује, а уколико није познат његов тачан назив, ознаку „надлежни орган”, уз назив замољене стране;
- презиме, име, датум рођења, пребивалиште или боравиште, занимање и држављанство лица односно назив и седиште правних лица и њихово својство у грађанском или кривичном поступку;
- име, презиме и адресу правних заступника странака, ако их имају;
- ознаку списка и сажет опис предмета, а у кривичним стварима и текст одредаба кривичног закона;
- опис тражене правне помоћи, разлог слања замолнице, ако је потребно испитати или саслушати лица – питања која треба разјаснити;
- назив акта и адресу лица коме треба доставити овај акт;
- друге елементе предвиђене овим уговором за поједине видове правне помоћи;

Замолница и други акти који су у њеном прилогу треба да буду потписани и потврђени званичним печатом суда или другог надлежног органа стране молиље.

Замољена страна може тражити додатна обавештења и акте који су јој потребни за извршење замолнице.

Члан 7.

Језик

Замолница и акти које треба доставити уз замолницу сагласно одредбама овог уговора састављају се на службеном (државном) језику стране молиље и њима се прилаже превод на службени (државни) језик замољене стране. Тачност превода докумената потврђује преводаца у складу са националним законодавством стране уговорнице на чијој је територији превод припремљен.

Одговори на замолнице достављају се на језику замољене стране.

Члан 8.

Начин пружања правне помоћи

Поступање по замолницама врши се без одлагања по прописима замољене стране.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, замољени орган ће, на захтев суда или другог органа од кога потиче замолница, моћи да поступи на начин који је посебно означен у замолници, ако то није у супротности са јавним поретком замољене стране.

Члан 9.

Уступање замолнице надлежном органу

Ако суд или други надлежни орган коме је замолница упућена није надлежан за поступање, замолницу ће без одлагања уступити надлежном суду или другом надлежном органу на територији замољене стране, о чему ће обавестити орган који му је замолницу доставио.

Члан 10.

Немогућност удовољења замолници

Ако замољени орган није могао да удовољи замолници, одмах ће о томе обавестити орган стране молиље и вратиће достављена акта уз навођење разлога због којих није могао да поступи по замолници.

Члан 11.

Достављање докумената

У захтеву за уручење, односно достављање докумената морају бити наведени тачна адреса примаоца и назив документа који се уручује.

Замољена страна ће предузети потребне мере за утврђивање праве адресе, ако се лице коме треба извршити достављање не може пронаћи на адреси означеној у замолници. Ако није могуће утврдити тачну адресу, замољена страна обавештава о томе страну молиљу и враћа јој документе.

Уручење, односно достављање акта се доказује потврдом о достављању која се саставља по прописима замољене стране. У потврди о достављању мора бити назначено место и датум пријема и потпис примаоца или означен другачији начин достављања.

Члан 12.

Стране уговорнице имају право да уручују документа сопственим држављанима, као и да од њих узимају изјаве преко својих дипломатских или конзуларних представништава, без принудних мера.

Члан 13.

Одбијање правне помоћи

Замољена страна ће одбити да укаже правну помоћ ако нису испуњени услови за пружање правне помоћи предвиђени овим уговором. Замољена страна може одбити указивање правне помоћи ако сматра да би удовољење замолници угрозило њен суверенитет или безбедност или би било у супротности са њеним правним поретком.

Члан 14.

Одлагање пружања правне помоћи

Замољена страна може да одложи пружање правне помоћи из нарочито оправданих разлога и о томе обавештава страну молиљу.

Члан 15.

Трошкови указивања правне помоћи

Свака страна уговорница сноси трошкове указивања правне помоћи који су настали на њеној територији, ако овим уговором није другачије одређено.

Стране уговорнице неће захтевати накнаду трошкова за извршене радње по замолницама, осим награде за извршено вештачење и друге трошкове настале поводом вештачења, као и трошкове привременог упућивања лица лишеног слободе у замољеној страни, ради испитивања у својству сведока, или оштећеног, на територију стране молиље.

Вештачење се може условити претходним полагањем предујма код надлежног органа замољене стране.

Сведоку, оштећеном или вештаку који се одазове позиву суда или другог надлежног органа државе молиље припада право на накнаду путних трошкова и трошкова боравка, сагласно прописима стране молиље.

У позиву ће се навести које накнаде припадају лицима из става 4. овог члана, а на њихов захтев даће им се предујам за покриће трошкова.

Члан 16.

Заштита позваних лица

Сведок, оштећени или вештак који се појављује пред судом или другим надлежним органом стране молиље на основу позива који му је достављен од стране тог органа не може, без обзира на његово држављанство, бити позван на кривичну или административну одговорност, лишен слободе због кривичног или другог кажњивог дела које је починио пре уласка у страну молиљу, нити може бити упућен на издржавање казне затвора на основу неке раније донесене судске одлуке.

Позвано лице губи гаранције из става 1. овога члана ако у року од 15 дана, од дана када му је саопштено да његово присуство више није потребно не напусти, територију стране молиље. У овај рок се не рачуна време у коме позвано лице из објективних разлога није могло да напусти територију стране молиље.

Позив лицу из става 1. овог члана не сме да садржи претњу употребе принудних средстава у случају неодржавања.

Члан 17.

Обавештење о прописима

Централни органи страна уговорница из члана 4. овог уговора достављаће, на захтев, једно другом текст прописа који важе или су важили на територији њихове државе, а по потреби и обавештења о одређеним правним питањима у вези са материјом која је предмет овог уговора.

ДРУГО ПОГЛАВЉЕ

ПРАВНА ПОМОЋ У ГРАЂАНСКИМ СТВАРИМА

Члан 18.

1. Ослобођење од давања обезбеђења парничних трошкова и ослобођење од плаћања трошкова судског поступка

Није дозвољено да суд стране уговорнице од држављанина друге стране уговорнице који учествује у судском поступку захтева полагање предујма за обезбеђење парничних трошкова само зато што је страни држављанин и на територији те стране уговорнице нема боравиште или пребивалиште.

Држављанин једне стране уговорнице на територији друге стране уговорнице сноси судске трошкове, укључујући предујам, под истим условима и у истом обиму као и држављанин ове стране уговорнице.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана сходно се примењују и на правна лица.

Члан 19.

Држављани једне стране уговорнице када се појављују пред судовима друге стране уговорнице имају право на ослобођење од плаћања судских такса и трошкова, као и на бесплатну правну помоћ у току поступка, под истим условима и у истом обиму као и њени сопствени држављани.

Молбу, у смислу става 1. овог члана, држављанин једне стране уговорнице може поднети непосредно надлежном суду друге стране уговорнице или суду стране уговорнице чији је држављанин, ако на њеној територији има пребивалиште или боравиште. Суд стране уговорнице чија је странка држављанин доставиће молбу надлежном суду друге стране уговорнице на начин предвиђен чланом 4. овог уговора.

Члан 20.

Уверење о имовном стању на основу којег се признају олакшице из члана 19. став 1. овог уговора, издаје надлежни орган оне стране уговорнице на чијој територији молилац има пребивалиште или боравиште.

Ако молилац има пребивалиште или боравиште на територији треће државе, ово уверење на територији треће државе може издати надлежно дипломатско-конзуларно представништво стране уговорнице чији је он држављанин, на основу података прибављених од надлежних органа.

Суд који одлучује о захтеву за остваривање права на ослобођење од плаћања трошкова судског поступка из члана 19. став 1. овог уговора, може, по потреби, тражити додатна обавештења од органа стране уговорнице чији је молилац држављанин.

2. Поступање по замолницама у грађанским стварима

Члан 21.

Суд или други орган од кога потиче замолница биће на свој захтев благовремено обавештен о времену и месту извршења тражене радње како би евентуално заинтересована странка могла томе да присуствује. Судови могу вршити ово обавештење непосредно.

Члан 22.

Стране уговорнице пружаће једна другој помоћ у утврђивању адресе лица која се налазе на њиховој територији, ако се то тражи ради остваривања права њихових држављана у поступку пред органима надлежним за одлучивање у грађанским стварима у смислу овог уговора и ако се у ту сврху пруже одговарајући подаци.

Захтев из става 1. овог члана упућује се органу друге стране уговорнице на начин предвиђен чланом 4. овог уговора.

3. Исправе

Члан 23.

Ослобођење од легализације

Јавне исправе које је саставио или издао суд или други надлежни орган једне стране уговорнице и које су снабдевене потписом и службеним печатом није потребно даље оверавати ради употребе пред органима друге стране уговорнице. Исто тако, није потребна ни даља овера приватних исправа ако је ове оверио суд или други надлежни орган.

Одредба става 1. овог члана односи се и на преписе јавних и приватних исправа које је оверио суд или други надлежни орган.

Члан 24.

Доказна снага јавних исправа

Јавне исправе издате од надлежних органа једне стране уговорнице имају пред органима друге стране уговорнице исту доказну снагу као и домаће јавне исправе.

Члан 25.

Достављање исправа о статусу лица

Надлежни органи страна уговорница достављаће једни другима, по молби, изводе из матичних књига као и правноснажне судске одлуке које се односе на лична стања држављана друге стране уговорнице, као и изводе из привредног регистра који потврђују правни статус страних правних лица.

Исправе и судске одлуке из става 1. овог члана достављају се, без такса и трошкова, надлежном органу друге стране уговорнице.

4. Заоставштине

Члан 26.

Држављани једне стране уговорнице могу на територији друге стране уговорнице стицати имовинска права на основу законског или тестаментарног наслеђивања под истим условима и у истом обиму као и сопствени држављани те стране уговорнице.

Држављани једне стране уговорнице могу изјавом последње воље располагати својом имовином која се налази на територији друге стране уговорнице.

Члан 27.

Ако је према меродавном праву које се примењује на расправљање заоставштине овог уговора наследник држава, покретна имовина припада држави уговорници чији је држављанин био оставилац у време смрти, а непокретна имовина држави уговорници на чијој се територији ова имовина налази.

5. Признање и извршење судских одлука

Члан 28.

Судске одлуке

Страна уговорница признаће и извршиће на својој територији, под условима утврђеним овим уговором, следеће судске одлуке донете на територији друге стране уговорнице:

- 1) судске одлуке у грађанским стварима;
- 2) судске одлуке у кривичним стварима, у делу којим је одлучено о имовинско-правним захтевима.

Судском одлуком у смислу става 1. овог члана сматра се и поравнање закључено пред судом, као и одлука другог органа која је у држави у којој је донета изједначена са судском одлуком, односно судским поравнањем, ако се том одлуком уређују односи у статусним, породичним и имовинско-правним односима са међународним елементом.

Члан 29.

Услови за признање и извршење

Судске одлуке из члана 28. овог уговора признају се и извршавају ако су испуњени следећи услови:

- да је одлука правноснажна и извршна по закону стране уговорнице на чијој је територији донесена;
- да по закону стране уговорнице у којој се признање, односно извршење тражи, доношење одлуке у тој правној ствари није у искључивој надлежности домаћег суда или другог органа замољене стране;
- да је страна која није учествовала у поступку и против које је судска одлука донесена била уредно и благовремено позвана да учествује у поступку према закону стране уговорнице, чији је суд донео одлуку, односно у случају процесне неспособности била правилно заступана;
- да између истих странака у истој ствари на територији замољене стране у којој се признање, односно извршење тражи није од суда раније донесена правноснажна одлука или није призната нека судска одлука треће државе о истој ствари;
- да између истих странака у истој ствари није раније покренут поступак, односно започета парница пред судом оне државе уговорнице у којој се тражи признање, односно извршење;
- да признање, односно извршење одлуке није у супротности са јавним поретком стране уговорнице у којој се признање, односно извршење тражи;
- да у складу с законодавством стране уговорнице у којој се тражи признање и извршење одлуке није наступила застарелост извршења те одлуке .

Члан 30.

Захтев за признање и извршење

Захтев за признање и извршење судске одлуке заинтересована странка подноси надлежном суду стране уговорнице у којој се тражи признање и извршење или надлежном суду стране уговорнице где је одлука донета, који ће захтев доставити на начин предвиђен чланом 4. овог уговора.

Захтев за признање и извршење може поднети свако ко има правни интерес за признање и извршење.

Уз захтев за признање и извршење судске одлуке прилажу се:

- оригинал или оверени препис судске одлуке или поравнања са потврдом да је одлука правноснажна и извршна, ако то не произилази из одлуке;

- потврда да је странка која није учествовала у поступку и против које је одлука донета била уредно и благовремено позвана да учествује у поступку, односно да је процесно неспособна странка била правилно заступана у складу са законом стране уговорнице чији је орган донео одлуку;

- документ који потврђује делимично извршење одлуке на датум уручења захтева.

Захтев и документи који му се прилажу морају имати оверени превод на званични (државни) језик замољене стране.

Члан 31.

Поступак признања и извршења

Поступак признања и извршења одлуке спроводи се по закону стране уговорнице на чијој територији се тражи признање и извршење.

Суд који одлучује о захтеву за признање и извршење одлуке ограничиће се само на утврђивање постојања услова предвиђених у чл. 28. до 30. овог уговора.

ТРЕЋЕ ПОГЛАВЉЕ

ПРАВНА ПОМОЋ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Члан 32.

Претрес и заплена

Уз за молницу за претрес лица или просторија или заплenu, односно привремено одузимање предмета, прилаже се један примерак или оверен препис одлуке органа који моли ову радњу.

Члан 33.

Предаја предмета

Предмети, документа или списи, могу се заплени и предати другој страни уговорници у складу са законом замољене стране уговорнице, ако о томе постоји захтев и одлука надлежног органа стране молиље.

Замољена страна може да одложи предају предмета, писмена или списка, ако су јој потребни у другом кривичном поступку који је у току.

Страна молиља ће вратити предмете, докумената или списе, замољеној страни, након окончања кривичног поступка за који су били тражени, уколико се замољена страна тог не одрекне.

Члан 34.

Привремена предаја лица лишеног слободе

Уколико страна уговорница која спроводи кривични поступак позове ради испитивања, оштећеног или вештака, лице које је лишено слободе у другој страни уговорници, у својству сведока, оно може бити привремено предато страни молиљи.

Страна молиља дужна је да привремено предато лице врати у року који одреди замољена држава.

Привремена предаја ће се одбити:

- ако се лице лишено слободе не сагласи са привременом предајом;
- ако би услед привремене предаје могло доћи до продужења његовог лишења слободе;
- ако по мишљењу замољене државе, постоје други важни разлози против његове привремене предаје држави молиљи.

Привремена предаја се може одложити ако је присуство лица лишеног слободе потребно у кривичном поступку који се води на територији замољене стране.

Ако замољена страна удовољи замолници, страна молиља је дужна да лице лишено слободе држи у притвору за време његовог боравка на територији стране молиље и да га, по предузетој радњи правне помоћи, одмах врати замољеној страни уколико она не захтева да предато лице буде пуштено на слободу. Предато лице ужива заштиту предвиђену у члану 16. овог уговора.

Ако трећа држава треба да преда једној од страна уговорница лице лишено слободе, преко територије друге стране уговорнице, друга страна уговорница ће, у складу са одредбама овог уговора, одобрити транзит лица лишеног слободе, ако оно није држављанин те друге стране уговорнице.

У случају из става 6. овог члана предато лице мора бити у притвору на територији замољене стране за транзит, уколико држава од које је затражена предаја не захтева да оно буде пуштено на слободу.

Члан 35.

Присуство радњама правне помоћи

На изричиту молбу стране молиље, замољена страна обавестиће је о одлуци донетој у вези молбе за присуствовање предузимању радње правне помоћи и о месту и времену извршења замолнице.

Представници заинтересованих правосудних органа и лица која учествују у кривичном поступку, као и њихови правни заступници, могу присуствовати приликом предузимања радње правне помоћи, уз сагласност органа замољене стране из члана 4. овог уговора. Ова лица уживају заштиту предвиђену у члану 16. овог уговора.

Члан 36.

Заједнички истражни тимови

Ако то оправдавају околности случаја, споразумом органа из члана 4. овог уговора, могу се формирати заједнички истражни тимови ради предузимања координисаних и усклађених истражних радњи, нарочито када се ради о тешким облицима криминала.

Заједнички истражни тим формира се за сваки конкретан случај. У том циљу надлежни орган стране молиће доставља захтев за формирање заједничког истражног тима надлежном органу замољене стране из члана 4. овог уговора, који о својој одлуци обавештава страну молиљу.

Ако се замољена страна, сагласи са захтевом из става 2. овог члана, обавестиће о томе страну молиљу и истовремено доставити списак службених лица укључених у тим.

Одлуку о формирању заједничког истражног тима закључују руководиоци органа из члана 4. овог уговора.

Одлуком о формирању заједничког истражног тима одређује се вођа тима и чланови, надлежност и време деловања тима.

Чланови тима имају право да присуствују свим истражним радњама које спроводи заједнички истражни тим, осим онима којима то није дозвољено по домаћем праву државе на чијој територији се спроводи истражна радња.

Чланови заједничког истражног тима непосредно међусобно сарађују, усаглашавају главне правце истраге, спровођење истражних радњи, размењују добијене информације.

Истражне радње врше чланови заједничког истражног тима оне уговорне стране на чијој се територији оне спроводе, у складу са кривичним законодавством стране уговорнице на чијој се територији предузима истражна радња. Учешће чланова заједничког истражног тима једне уговорне стране у спровођењу истражних радњи на територији друге уговорне стране организује се на начин предвиђен у чл. 8. и 35. овог уговора.

Информације које би биле важне надлежним органима двеју страна уговорница, а до којих су чланови тима дошли у току свог рада у тиму, могу се, уз сагласност обе стране, користити и за кривично гоњење у случајевима за које није формиран заједнички истражни тим.

Члан 37.

Обавештења из казнене евиденције

Стране уговорнице сваких шест месеци обавештавају једна другу о свим осудама држављана друге стране уговорнице.

Државни орган надлежан за вођење казнене евиденције једне државе уговорнице, на захтев правосудног органа друге државе уговорнице, пред којим се води кривични поступак, доставиће извод из казнене евиденције.

Члан 38.

Обавештење о вођењу кривичног поступка

Надлежни органи страна уговорница, на молбу, достављаће једни другима податке о кривичним поступцима који се воде против држављана друге стране уговорнице.

Члан 39.

Достављање података без замолнице

Стране уговорнице могу, и без претходно упућене замолнице, достављати једна другој податке о кривичним делима и учиниоцима до којих су

дошле, уколико сматрају да би ти подаци могли бити од користи за покретање или вођење кривичног поступка или би могли довести до упућивања замолнице сходно одредбама овог уговора.

Достављање података из става 1. овог члана врши се само у случају да то не омета вођење кривичног поступка на територији те стране уговорнице.

Члан 40.

Одбијање правне помоћи

Стране уговорнице одбиће правну помоћ и :

- ако дело, које је наведено у замолници, по праву замољене стране уговорнице није кривично дело;

- ако је замолница у вези са делом, које је по мишљењу замољене стране, политичке или војне природе.

Члан 41.

Уступање и преузимање кривичног гоњења

Ако је држављанин једне стране уговорнице или лице које на њеној територији има пребивалиште учинило кривично дело на територији друге стране уговорнице, које је предвиђено као кривично дело у обема странама уговорницама, страна уговорница у којој је дело учињено може замолити другу страну уговорницу да преузме кривично гоњење.

Надлежни органи замољене стране уговорнице спроводе кривични поступак, у складу с прописима те државе.

Члан 42.

У замолници за преузимање кривичног гоњења мора бити описано чињенично стање и морају бити наведени што потпунији подаци о окривљеном, његовом држављанству и пребивалишту или боравишту.

Уз замолницу се прилажу:

- 1) списи у изворнику или овереном препису;
- 2) доказ о држављанству, пребивалишту, односно боравишту лица за које се моли преузимање кривичног гоњења;

3) извод одредаба из кривичног закона које се у тој кривичној ствари примењују у страни молиљи;

4) изјаве оштећених.

Изјава оштећеног лица која је потребна за покретање кривичног поступка у страни молиљи има правно дејство и у замољеној страни.

Замољена страна обавештава страну молиљу да ли је преузела кривично гоњење. Ако замољена страна не прихвати замолницу за преузимање кривичног гоњења, одмах ће обавестити страну молиљу и вратити јој списе који су достављени уз замолницу.

Члан 43.

Надлежни органи стране молиље привремено се одричу мера гоњења за дела наведена у замолници за преузимање кривичног гоњења. Од таквих мера се у сваком случају одустаје:

1) ако је надлежни суд или надлежни орган замољене стране коначно обуставио кривични поступак због недостатка доказа или зато што учињено дело није кривично дело;

2) ако је окривљени у замољеној страни уговорници правноснажно ослобођен;

3) ако је одлука суда која је донесена у замољеној страни већ извршена или извршењу нема места по закону или због акта о помиловању или амнестији, или је према праву замољене стране наступила застарелост.

Члан 44.

Замољена страна обавештава страну молиљу о исходу кривичног поступка у вези са замолницом за преузимање кривичног гоњења и ради тога доставља правноснажну одлуку у изворнику или овереном препису.

ЧЕТВРТО ПОГЛАВЉЕ

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 45.

Решавање спорова

Спорна питања у вези са применом и тумачењем овог уговора стране уговорнице ће решавати путем консултација и преговора.

Члан 46.

Овај уговор подлеже потврђивању.

Уговор ступа на снагу даном пријема последње ноте којима се стране уговорнице узајамно обавештавају о спроведеном поступку потврђивања у складу са њиховим законодавством.

Уговор се закључује на неодређено време. Свака страна уговорница може уговор отказати писмено дипломатским путем, и у том случају уговор престаје да важи након истека шест месеци од дана пријема обавештења о отказивању.

Овај уговор је сачињен у Минску, 12.марта 2013. године, у два оригинална примерка, сваки на српском и руском језику, с тим да су сви текстови подједнако веродостојни. У случају разлика у тумачењу одредаба овог уговора меродаван је текст на руском језику.

За Републику Србију

За Републику Белорусију

Иван Мркић

Олег Леонидовић Слижевски

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Уговор између Републике Србије и Републике Белорусије о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима, садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. којим је прописано да Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ УГОВОРА

Република Србија и Република Белорусија немају закључен уговор о правној помоћи, односно уговор којим би се регулисало питање правне сарадње између две државе у грађанским и кривичним стварима.

Наведена сарадња између две државе је све чешћа јер грађани обе државе и правна лица све чешће оставрују правне контакте. Поред тога, криминал као друштвена појава не познаје државне границе. Све то захтева ефикасну правну сарадњу између државних органа двеју држава, а закључивање овог уговора ће битно допринети да се та сарадња подигне на виши ниво. Закључивањем овог уговора олакшаће се и убрзати правни саобраћај између две државе и гарантоваће се правна сигурност физичким и правним лицима једне државе на територији друге државе.

Ефикасно пружање правне помоћи доприноси и остваривању неких од основних људских права која се тичу слободног приступа судовима, права на одбрану, на ефикасну судску заштиту и друга права. У том смислу, закључивање овог уговора допринеће ефикаснијем остваривању и заштити људских права.

Обе државе су већ изразиле интерес да се питање пружања правне помоћи уреди билатералним уговором.

Приликом билатералних сусрета делегација Републике Србије и Републике Белорусије који су одржани дана 12. марта 2013. године у Минску, Иван Мркић, министар иностраних послова и Олег Леонидовић Слижевски, министар правде Републике Белорусије потписали су Уговор између Републике Србије и Републике Белорусије о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима.

Доношење Закона о потврђивању Уговора између Републике Србије и Републике Белорусије о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима, представља нови конкретан допринос стварању повољнијих услова за даље унапређење билатералне сарадње између двеју држава.

III. ОЦЕНА ПОТРЕБЕ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА СПОРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије.